

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 6550-02-12

1
2
3
4
5
6

לפני:

כב' השופט שמואל טננבוים, סגן נשיא

מר בנימין זוהר – נציג ציבור (עובדים)

התובע

אבי קובלסקי
ע"י ב"כ עו"ד אביגיל קציר

הנתבע

המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ עו"ד אהרון

החלטה

7

8 1. זוהי תביעה להכרה באירוע מיום 28.11.10 כתאונה בעבודה מכח הוראות פרק
9 ה' לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה – 1995 (להלן – החוק).

10

11

העובדות

12 2. התובע יליד 1952 הינו הבעלים והמנהל בחברה משפחתית שעיסוקה
13 במשאבות בטון.

14

15

גרסתו של התובע פורטה בתצהירו כדלקמן:

16 "א. התאונה אירעה ביום 28.11.10 בערב אני מעריך שבין השעות
17 19:00-20:00.

18

19 ב. התאונה אירעה בשטח המוסד של החברה (קדן משאבות בטון
20 בע"מ) כאשר אני עליתי על משאבת בטון
21 (המותקנת על משאית) במטרה לבצע בדיקה טכנית למשאבה
22 וכאשר סיימתי וירדתי למטה (קצה הירידה נעשה בקפיצה),
23 נפלתי לא טוב על רגל שמאל והרגשתי כמו סיבוב בברך".

24

25 3. בהמשך מציין התובע כי כבר אחרי הנחיתה על הרגל חש בכאב אבל לא ייחס

26

לזה חשיבות, כיוון שסבר שמדובר בשריר שנמתח. התובע נסע הביתה ולמחרת
27 הגיע לעבודה, כאשר מיום ליום חש שהכאבים הולכים ומתגברים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 6550-02-12

1

2 התובע נבדק ביום 20.12.10 על ידי האורטופדית ד"ר סוזנה הורביץ ובבדיקת
3 M.R.I שבוצעה אובחן כמי שסובל מקרעים במיניסקוס וברצועות.

4

5 ביום 3.5.11 הגיש התובע למוסד תביעה לתשלום דמי פגיעה בגין האירוע .4
6 הנטען. בהחלטתו מיום 24.7.11 דחה הנתבע את התביעה, בטענה :

7 "על פי האמור בסעיף 79 לחוק הביטוח הלאומי, "תאונת עבודה"
8 הינה תאונה שאירעה לשכיר תוך כדי ועקב עבודתו אצל מעביד
9 ומטעמו.

10 מעיון בפרטי תביעתך ובמסמכים הרפואיים שהועברו אלינו,
11 ומבירורים שנערכו, לא הוכח, שנגרם אירוע תאונתי תוך כדי ועקב
12 עבודתך".

13

14

15

נגד החלטה זו, הוגשה התביעה שלפנינו.

16

17

דיון והכרעה

18

5. סעיף 79 לחוק, מגדיר, "תאונת עבודה" :

19

"תאונה שאירעה תוך כדי עבודתו ועקב עבודתו אצל מעבידו או
20 מטעמו".

21

22

23 בכל מקרה בו נטען כי אירוע תאונתי גרם לפגיעה ולנזק שבגינם נתבעים דמי
24 פגיעה, יש להוכיח כי קיים קשר סיבתי בין האירוע לבין העבודה וכי הנזק אכן
25 נגרם בעטייה של העבודה ולא בעטים של גורמים אחרים שאינם קשורים
26 לעבודה. לעניין הקשר הסיבתי צריך שיהיה גורם מסוים בעבודה שניתן לאתר
27 בזמן ובמקום (דב"ע לה/60-0 דוד יצחקי נ' המוסד פד"ע ז 332; דב"ע מח/50-0
28 המוסד לביטוח לאומי נ' מלכה ויקטור פד"ע כ 284; דב"ע לו/59-0 המוסד נ'
29 חיים קמינסקי פד"ע י 253; דב"ע מא/73-0 בנימין דומב נ' המוסד פד"ע יב
30 (351)

31

32 על התובע להביא ראשית ראיה שאכן קרה אירוע תאונתי בעבודה הקושר את
33 הפגיעה לעבודה (ראה : דב"ע מד/90-0 צבי שפיר נ' המוסד לביטוח לאומי פד"ע
34 טז 93).

35

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 6550-02-12

6. בדיון המוקדם שהתקיים ביום 7.1.13 ציין ב"כ המוסד כי טענת הנתבע אינה
 1 לסתירה עובדתית כי אם לכך שהאירוע הנטען לא יכול היה להתקיים כי "אי
 2 אפשר להסתובב עם פגיעה כזו כל כך הרבה זמן מבלי לקבל טיפול רפואי".
 3
 4
 5 נוכח האמור הוגש תצהיר משלים מטעם התובע במסגרתו הבהיר התובע כי
 6 הוא איש עבודה שכל חייו עבד בעבודות פיזיות ושחעסק מוטל על כתפיו, ולכן
 7 אינו פונה "על כל שטות" לרופא אלא מנסה להמשיך לעבוד ולהתגבר על
 8 הכאבים עד שיחלפו.
 9
 10 כך היה גם בנוגע לאירוע הנטען, לאחר שנפגע בתאונה לא ייחס לכך חשיבות
 11 וסבה כי הכאב יחלוף. רק כאשר הכאבים הלכו וגברו והוא החל לסחוב רגל
 12 הבין שקיימת בעיה בדרך הדורשת טיפול. לפיכך התקשר לרופאת המשפחה
 13 שלו ד"ר גאוכמן והיא המליצה שיפנה ישירות לאורטופד שמתמחה בברכיים.
 14 התובע מציין כי חיפש באינטרנט ברשימת המומחים של קופ"ח מכבי ומצא
 15 את שמה של ד"ר הרביץ והתקשר מיד לקבוע תור. התור שהוצע לו היה
 16 בהמתנה של חודשיים וחצי ולכן ביקש לקבוע אצלה תור פרטי בהקדם. תור
 17 שכזה נקבע ליום 20.12.10 והתובע שילם עבורו סכום של 800 ₪.
 18
 19 7. מטעם התובע הוגשו תצהיריהם של עידן קובלסקי- בנו של התובע ושל מר רפי
 20 יצחק - עובד במפעל. עידן קובלסקי הצהיר כי היה עד ישיר לתאונה עת זו
 21 ארעה בשעות הערב של יום 28.11.00. לדבריו מתחת למשאבה 62 הייתה נזילת
 22 שמן. הוא עצמו רצה לעלות על המשאבה מהצד אך אביו שהיה קרוב יותר
 23 הקדים אותו וטיפס על המשאבה. כשהאב ירד ראה שאביו נשמט למטה (סוג
 24 של קפיצה) הוא נפל, צעק ונשען על המשאבה קדימה עם הידיים. לאחר מכן
 25 נתמך על ידו בדרכו למשרד, נח משך זמן מה ונסע הביתה.
 26
 27 8. מר יצחק העיד כי לא ראה את הנפילה עצמה אבל הבחין בתובע כמה שניות
 28 אחר כך כשהוא נשען על משאבת הבטון ונתמך בבן שלו עידן. כששאל אותו מה
 29 קרה אמר התובע שהחליק או נפל מהמשאית וקיבל מכה ברגל.
 30
 31 העדים חזרו על גרסתם במסגרת חקירתם הנגדית.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 6550-02-12

9. בחקירתו הנגדית נשאל התובע מדוע לא פנה פיזית לרופאת המשפחה, והשיב
 כי היות והיא רופאה פנימאית התקשר וביקש עצה למי לפנות (עמ' 5 לפרוט' ש'
 16-17). התובע וחזר ותיאר את השתלשלות העניינים עד לביקורו אצל ד"ר
 הורביץ וגרסתו הייתה עקבית.
10. בהמשך עומת עם העובדה כי כשבוע לאחר מועד התאונה, ביום 5.12.10 וגם
 ביום למחרת פנה למרפאה, לד"ר גאוכמן והתלונן כאבים במוותן ובבטן
 העליונה, וזאת מבלי שאזכר ולו במילה אחת את הכאבים בברך ו/או את
 האירוע הנטען (רישומים רפואיים מיום 5-6/12/10 הוגשו וסומנו ג/1).
- בתגובה חזר והטביר התובע כי רופאת המשפחה אינה אורטופדית אלא
 פנימאית ולכן לא פנה אלא בעניין הרגל. (ראה עמ' 5 ש' 25- עמ' 6 ש' 4 וכן עמ'
 7 ש' 6).
11. הנתבע בסיכומיו טוען כי לא הוכח אירוע תאונתי כשהוא סומך על הרישומים
 הרפואיים. הנתבע מדגיש כי התובע עצמו טען לנזק של קרע בברך הכרוך
 בכאבים עזים ואין זה סביר כי הנזק אירע במועד הנטען כשבועות לאחר מכן
 לא פנה התובע לקבלת טיפול רפואי וכשכבר פנה לרופא התלונן על כאבים
 אחרים בבטן.
- הנתבע אף מפנה לרישומים רפואיים מהשנים שקדמו לאירוע הנטען, ובהם
 אזכורים לתלונות קודמות בגין כאבי ברכיים שכלל לא קשורים לעבודה.
12. באשר למשקלה של האנמנה הרפואית נפסק:
- "כאשר אין לתובע עדות ממשית בכל הקשור לאירוע התאונתי שהוא
 טוען לו, יפנה בית הדין לשאר העדויות והראיות שהובאו בפניו על
 מנת ללמוד מהם אם אכן קרתה לתובע תאונה בעבודה כמשמעותה
 בחוק הביטוח הלאומי. אחד הסימנים לקרות התאונה הוא אנמנה.
 בהוכחת האירוע יש לייחס משקל רב לאנמנה, רישומי בית החולים,
 מתוך ידיעה, שהיא פרי ניסיון, שרישומים אלה מהימנים ומדויקים
 שכן יש להניח כי אדם הפונה לטיפול רפואי ימסור את העובדות
 הנכונות על מנת לזכות בטיפול נכון." (דב"ע נ/0-559 אקטע שלומי נ.
 המל"ל, מיום 16.2.98; דב"ע מב/0-160 אבו ערב עלי נ. המל"ל, פד"ע
 טו 281; דב"ע מט/0-23 המל"ל נ. הירשהורן, פד"ע כ' 349).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 6550-02-12

- 1 אלא שההלכה בענין משקלה של האנמנוה אינה מאיינת ראיות אחרות
2 המוצגות בפני בית הדין. האנמנוה משמשת כאחת העדויות והראיות, מתוך
3 המכלול הכולל של הראיות שבפני בית הדין.
4
- 5 הנובע מכך שאין, ובכל תנאי, ליתן לאנמנוה משקל מכריע ומוחלט לדחיית
6 תביעה כל אימת שלא מזכיר תובע במפורט ובמדויק, בהיותו בפני גורם רפואי,
7 את אירועי העבודה.
8
- 9 13. בעניינו של התובע שוכנעתי, כי אין בפנייה המאוחרת לקבלת טיפול רפואי ואף
10 באי ציון עובדת קרות האירוע כאמור, כדי להכריע כנגד קבלת גרסתו.
11
- 12 עדותו של התובע היתה כנה ומהימנה עלי. התובע הסביר באופן הברור והפשוט
13 כי הינו אדם שעובד כל חייו בעבודות פיזיות ולכן אינו מתרגש מחבלות
14 וכאבים ואף במקרה זה סבר לתומו כי הכאבים יחלפו משמדובר בשריר
15 שנמתח. וכי כשהבין שאין המדובר בנזק חולף פנה לטיפול רפואי ואף עשה כל
16 שביכולתו לקצר את משך ההמתנה לתור.
17
- 18 ברישום הרפואי מיום 20.12.10 מאת ד"ר הורביץ סוזנה נרשם במפורש כי:
19 "לפני כחודש עלה על משאבת בטון וקפץ ממנה וחש כאב בברך
20 שמאל..."
21
22
- 23 גרסת התובע הייתה עקבית וללא סתירות ונתמכה בעדות העדים מטעמו.
24 התובע אף צירף לתצהירו המשלים אישור מאת רופאת המשפחה שלו, ד"ר
25 גאוכמן ולפיו בסוף שנת 2010 פנה אליה התובע טלפונית וסיפר לה כי קפץ
26 בעבודתו ויש לו כאבים בברך וכי הפנתה אותו לאורטופד ע"פ הרשימה בספר
27 מכבי.
28
- 29 14. בנסיבות אלו קובע אני כי הובאה "ראשית ראיה" לקרות אירוע תאונתי
30 בעבודתו של התובע מיום 28.11.10.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 6550-02-12

15. קיים הבדל בין " אנמנה שותקת" לבין "אנמנה סותרת". בענייננו בחומר הרפואי לא מצויה אנמנה שיש בה כדי לסתור את גרסתו של התובע בדבר האירוע הנטען.
16. בעב"ל 37/03 משה פרומברג נ. המוסד לביטוח לאומי (מיום 20.7.04), הבהיר ביה"ד הארצי כי קיימים סייגים למתן משקל לאנמנה וזו אינה מאיינת ראיות אחרות אלא משמשת כאחת העדויות והראיות. הובהר באותו פסק דין, כי יש הבדל בין העדר גרסה ברישומים הרפואיים לבין קיומה של גרסה שונה וסותרת ברישומים הרפואיים לגרסה חדשה ומאוחרת של המבוטת. העדר התלונה על חבלה מהווה אנמנה שותקת ולא פוזיטיבית.
17. לאור כל האמור לעיל, אנו קובעים כי התובע הרים את הנטל להוכיח כי אירעה לו תאונה בעבודה ביום 28.11.10, לפיכך אנו מוצאים לנכון למנות מומחה-יועץ רפואי, אשר יתבקש לחוות דעתו בשאלת הקשר הסיבתי שבין האירוע האמור לבין מצבו הרפואי של התובע כפי שאובחן לאחר מועד התאונה והפגיעה בברכו.
18. בפני המומחה יצוין בין היתר, כי התובע פנה לראשונה לטיפול ביום 20.12.10.
19. ב"כ הנתבע יזמין את החומר הרפואי תוך 10 ימים מקבלת החלטה זו.
20. לעיון ביום 13.1.14.
21. ניתנה היום, כ"ח טבת תשע"ד, (31 דצמבר 2013), בהעדר הצדדים והישלח אליהם.

שמואל טונבוים, שופט
סגן נשיא

מר בנימין זהר
נציג ציבור (עובדים)

25